



יד קברו של יוסף טרומפדור



ותיקי תל-חי וישובי הגליל העליון מעדים את זכרו של הגבור הגדול



יגאל אלון מספר על שחרור הגליל בפתיחת המועצה האזורית של הגליל העליון שנערכה בכפר גלעדי צילומים: בנו רותנברג

כל החברים נפלו. נותרנו רק אנחנו, השלושה. שמעון-שימי, גבריאל-גבי ואני. חיליה-לגיון התקרבו ובאו דרך העצים שבמדורן ממטירים לפניהם מסך-אש צפוף מתוך תת-המקלעים. שכנו בעמדה העמוקה, שושה לוח' מים אחרונים שנשארו בחיים ממחלקה בת ארבעים איש. הלגיונרים עקפו את העמדה, ניסו לגשת מהצד. התבוננתי בהם במבד לאשנב-היריה. הם התקדמו בטרור ארוך, זולפים אש לתוך השיחים ומאחורי לעצים. עכשיו, בבואם מן הצד, נערכו מול המקלע שלי כשר' שרת אחת הדוקה, חיל לצד קודמו. עתה אין מקום לטעות. כל כדור יפגע במטרה. לחצתי על ההדק. יריתי צרור רות ארוכים ארוכים. לא אותם בני ארבעה-חמישה כדורים, אלא של "עש" רים ואחר — עשרים ושתים. לא — היו אלה צרורות שהריקו מדי פעם חצי מחסנית של ה"ברן". החיילים בצ' ניסו האדומים נפלו לארץ בתנועות מזורזות, מגוחכות. ראיתי קצין צעיר צועק משהו, פוקד על אנשיו. החלפתי מחסנית ושוב סחטתי את ההדק. הק' צין כסף פתע ברכיו כיוצא במחול, התגלגל וגלש במדרון ככדור-משחק. האויב נדהם. כנראה לא ציפה להת' נגדות רצינית לאחר ההפגזה הכבדה של הגבעה. חיליו פנו עורף ונסו. רצו במורד בלי סדר כשאני משלח בעקבותיהם את צרורותי, שהיו שוב קצרים יותר, כיוון שהמטרה היתה עכ' שיו חיילים בודדים. כשנעלמו מן העין במדרון התלול, כינסתי את המקלע והסתובבתי לאחור, לראות מה עושה שימי שבקצה השני וגבי שבמרכז החפירה.

גבי שכב על צידו, מקופל קצת, ודם זב מבטנו. שימי כרע לידו וניסה לאמר לו משהו. התקרבותי והתכופפתי מצליו. גבי נשם בכבדות, נשימות מהירות וקטועות. עם כל שאיפת-אחור התעוררו פניו מכאב והדם פרץ מבטנו בורם מחודש. הנשימה קשתה עליו יותר ויותר. הוא נחנק בדמו וייסוריו. ידעתי, כי סופו קרוב וקנאתי בו. אנו, שימי ואני, עוד נהיה חייבים להילחם בטרם יבוא סופנו. קמתי והצצתי לפ' גים. העשב במורד רחש חיים. הלג' יונגרים חזרו התקיסו, אך הפעם היו זהירים יותר. הם זחלו בתוך העשב הגבוה, מפורזים בחזית רחבה.

— שימי — אמרתי — הם באים! שימי התרומם באנחה, אחז במקלע וקרבו אליו מספר מחסניות מלאות.

— כמה זמן יקח הענין? — שאלני. — איני יודע, — השבתי — אם ישחק לנו המזל נוכל לעמוד עוד כעשרים רגע.

— ומה השעה?

כל זה אירע מומן, לפני יומיים וחצי. עכשיו קיבלתי חופשה לארבעים ושמונה שעות ונסעתי ישר אל עדינה. ניצלתי בדרך גם התגבורת הקדימה לבוא. אנשינו הגיעו חצי שעה ויותר לפני המועד שנקבע. הלגיון המשיך להפגין את הגבעה עד אחרי חמש. מניתי מאתיים שמונים וארבעה קולות נסך, כשלפתע נשתתק הכל ובהתרוממה, ראיתי את חבושי הצניסים האדומים עולים בשורה חזיתית אחת, ארוכה לאורך. יריתי כמסורף. קפצתי ממקלע למקלע. צעקתי "הידד!" לעצמי עם כל קליעה מוצלחת. פעלתי ככיתה שלמה. שלושה מקלעים ירו על האויב משלוש נקודות שונות. הם נפלו ועלו, נקצרו ובאו, הסתערו ונגדעו. עד שנוי כחו. כי לא יוכלו לאויבם המבוצר, לאויביהם הפועלים בחצי-הירסר מקל' עים, ב"תתיים", ברובים ורימוניי. אז נסוגו בשלישית והשעון ציין חמש ור' בע. ובטרם הספיקו הם לחדש את הפ' גות-הגבעה, נשמע מרחוק קולן של מכונות כבדות. התגבורת הגיעה לעד רת המחלקה שלא היתה קיימת עוד. אבל אני ניצלתי וקבלתי חופשה ליר' מיים. הבוקר הגעתי הנה אחרי נסיעה של חצי לילה בגיפ. עייף ומלוכלך סניתי לחפש את עדינה, חברתי של (המשך בעמוד 14)

אלקטרופון
שורת חשמל חדשה
ח"פ רחוב צדל

מחנדים א' ויים — רב דבר
פוכן רשמי לאיזור צפון אי-
רדיו His Masters Voice, ECKO
מבחר גדול במקלטים משומשים
מפירמות מפורסמות

תקליטים
לסטפון
אברהםסון
תל-אביב
רחוב בן-יהודה 9